

Wołyń Pressbook

Czołówka:

Reżyseria:

Wojtek Smarzowski

Scenariusz:

Wojtek Smarzowski

Produkcja:

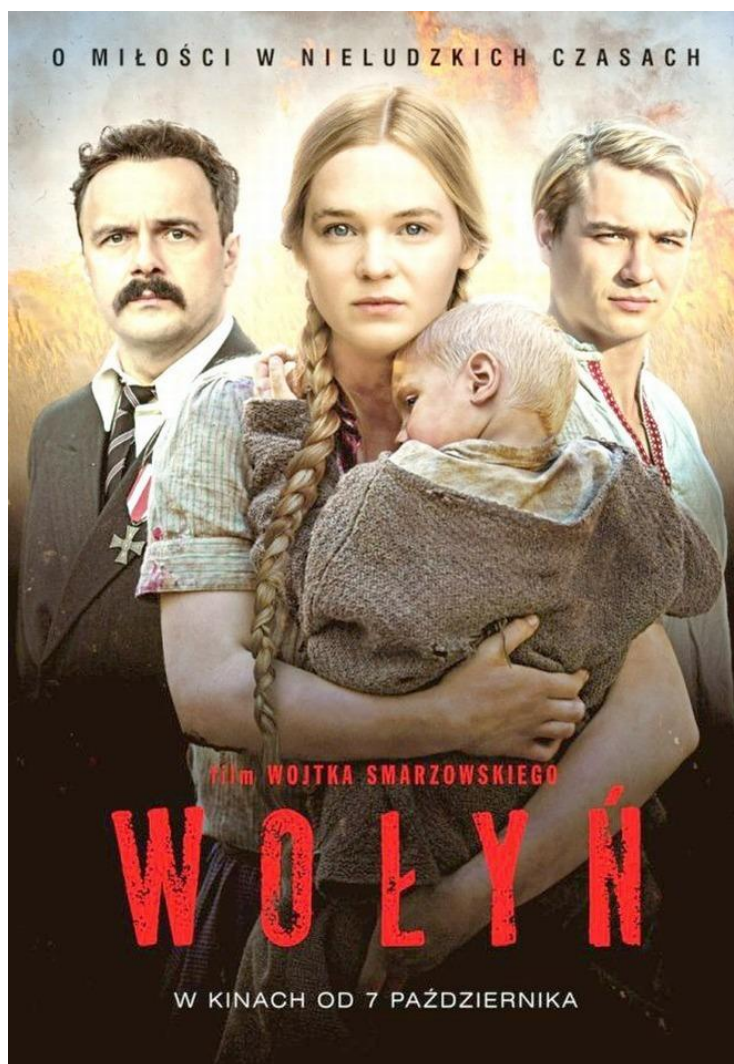
Polska

Czas Trwania:

149 min.

Obsada:

Michalina Łabacz – Zosia
Arkadiusz Jakubik – Skiba
Vasili Vasylyk – Petro
Adrian Zaremba – Antek Wilk
Lech Dyblik – Hawryluk
Jacek Braciak – Głowacki
Iza Kuna – Głowacka
Oleksandr Chesherov –
Mykoła Melnyczuk
Janusz Chabior – ksiądz Józef
Iryna Skladan – Olga Hapyna
Maria Sobocińska – Hela
Gabriela Muskała – Bronka
Tomasz Sapryk – Izaak
Meltzer
Wojciech Zieliński – Chmura

OPIS FILMU:

Akcja filmu „Wołyń” rozpoczyna się wiosną 1939 roku w małej wiosce zamieszkaną przez Ukraińców, Polaków i Żydów. Zosia Głowacka ma 17 lat i jest zakochana w swoim rówieśniku, Ukraińcu Petrze. Ojciec postanawia jednak wydać ją za bogatego polskiego gospodarza Macieja Skibę, wdowca z dwójką dzieci. Wkrótce wybuchają wojna i dotychczasowe życie wioski odменя najpierw okupacja sowiecka, a później niemiecki atak na ZSRR. Zosia staje się świadkiem, a następnie uczestniczką tragicznych wydarzeń wywołanych wzrastającą falą ukraińskiego nacjonalizmu. Kulminacja ataków nadchodzi latem 1943 roku. Pośród morza nienawiści Zosia próbuje ocalić siebie i swoje dzieci.

O PRODUKCJI:

Wojciech Smarzowski, twórca tak cenionych i szeroko dyskutowanych filmów jak „Wesele”, „Dom zły” czy „Róża”, uprawia kino „bez znieczulenia”, chwilami bezwzględne wobec swych

bohaterów, ale z pewnością podszyte tęsknotą za wartościami moralnymi porządkującymi chaos i przemoc świata, przynajmniej prowizorycznie. Pesymizm twórcy, jego przekonanie o ułomności i ciężeniu ludzkiej natury ku złu, łączą się na ogół harmonijnie ze skłonnością do precyzyjnie opisanego detalu, a kult konkretności z metaforą; groza z bardzo specyficznym poczuciem humoru, precyzja konstrukcji z ostrością i kondensacją przenikliwej społecznej i psychologicznej obserwacji. Smarzowski nie lęka się podejmować tematów omijanych lub traktowanych z różnych względów zdawkowo. Nie inaczej jest i tym razem.

Reżyser w pełni zdawał sobie sprawę, że jego film może spotkać się z niechętnymi, wręcz wrogimi reakcjami z różnych stron. Mówił otwarcie, iż wie, że nie jest w stanie zadowolić wszystkich i że doskonale zdaje sobie z tego sprawę. Przyznawał, że sukces „Róży” zachęcił go do podjęcia tak trudnego tematu jak zbrodnie na Wołyniu. Idea nakręcenia filmu o Wołyniu powstała na przełomie 2011 i 2012 roku. Smarzowski uważał, że nie może uniknąć ukazywania przemocy, kręcąc, jak to określał, „film o miłości w nieludzkich czasach”. Najpierw powstała książka Stanisława Srokowskiego „Nienawiść” („Prószynski i spółka”, 2006), która jest zbiorem opowiadań opartych na relacjach świadków tamtych wydarzeń i – według autora – kroniką zagłady „łacińskiego świata”. Na jej podstawie, na wielu etapach współpracując z pisarzem, Smarzowski napisał scenariusz filmu „Wołyń”. Nad oddaniem realiów kresowej tragedii czuwali naukowcy z IPN, przede wszystkim doktor Leon Popek z Lublina. Prócz nich zaangażowano także Ewę Siemaszko, niezależną badaczkę zbrodni popełnionych na wołyńskich Polakach oraz dr. hab. Grzegorza Motykę, historyka. Konsultantką w kwestii gwar kresowych polskich i ukraińskich była Ludmiła Januszewska, doktorantka w Instytucie Sławistyki PAN, Polka urodzona i mieszkająca na stałe na Ukrainie. W sprawach etnograficznych konsultacji udzielała dr Olga Linkiewicz.

TWÓRCY:

Wojciech Smarzowski - reżyser, scenarzysta, producent, jeden z najwybitniejszych twórców współczesnego polskiego kina. Urodził się 18.01.1963 w Korczynie k. Krosna. Wychowywał się w Jedliczu, gdzie uczęszczał do szkoły podstawowej i liceum. Już wtedy interesował się fotografią. Ukończył wydział operatorski w PWSFTviT w Łodzi. Studiował filmoznawstwo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Początkowo realizował zdjęcia do filmów dokumentalnych, filmy reklamowe i teledyski (zdobył Nagrodę Fryderyka w 1998 roku za wideoklip do utworu zespołu Myslovitz „To nie był film”). Był także scenarzystą filmu „Sezon na leszcza” (2000) Bogusława Lindy. Podczas XXIX Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (2004) Smarzowski zdobył m.in. następujące nagrody: Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej, Rady Programowej TVP, Specjalną Jury, Stowarzyszenia Filmowców Polskich. W 2004 roku został laureatem nagrody Paszport Polityki. XXXIV Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (2009) przyniósł mu nagrodę za reżyserię i za scenariusz za film „Dom zły”. W 2012 roku otrzymał Honorowego Solanina za „mocne i bezkompromisowe kino. Za odwagę, konsekwencję i determinację...”. W tym samym roku został laureatem Dorocznej Nagrody MKiDN w dziedzinie filmu. Członek Polskiej Akademii Filmowej i Europejskiej Akademii Filmowej.

Na podstawie materiałów:

<http://www.forumfilm.pl/wolyn/index.htm>

<https://www.dziennikwschodni.pl/lublin/jest-juz-plakat-wolynia,n,1000179524.html>

[dostęp: 29.08.2018 r.]